

האיש שעל הירח

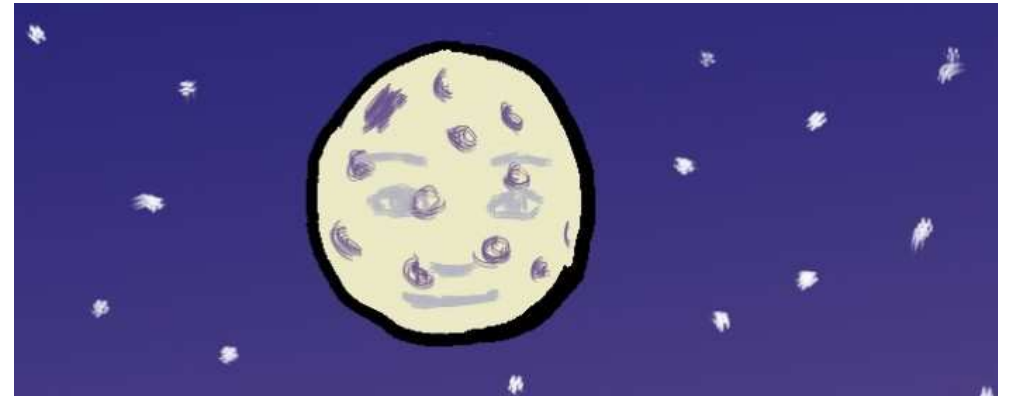

אגדה קוריאנית

סיפר וצייר סוהן לאה

ואם תביטו היטב, תוכלו לראות את האיש שעל הירח. כמו שאנחנו מסתכלים עליו, הוא נהג להסתכל למטה, על הארץ. אך מסביבו לא היה אף אחד. הוא הרגיש שקר לו ושהוא בודד.

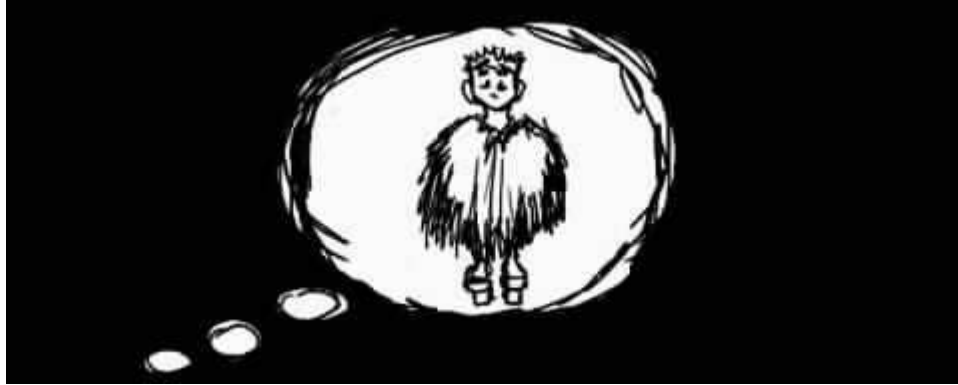
אם תסתכלו פעם לשמיים בלילה, תראו כאילו פנים בירח.

תבינו שהאיש שעל הירח היה מישהו מיוחד
מאוד. לא כל אחד יכול לתפוס כוכב שביט
בזנבו.
הוא התחיל לחשוב: "איך אני צריך להראות
כאן על כדור הארץ?"

יום אחד האיש שעל הירח החליט שהוא רוצה
בידיד. ולכן הוא תפס את זנב כוכב שביט
ורכב עליו עד כדור הארץ.

"אז אראה כמו כל איכר פשוט" קרא "כך
אמצא ידיד טוב-לב שלא חושב רק על
העושר."

"אולי אראה כמו מלך?" חשב, כשהוא מתאר
את עצמו מקושט בפנינים ובזהב.
"לא זה לא טוב.."

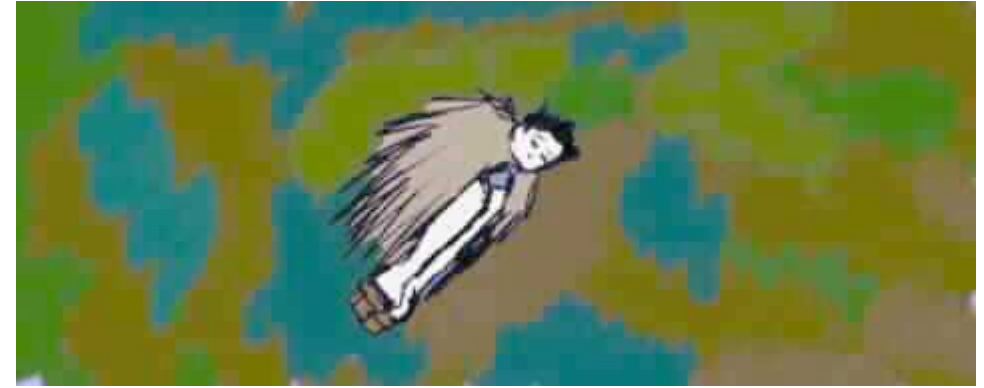
כשהאדם מהירח הגיע לארץ הרגיש קר ולא
נוח.

וכך הוא עף בחלל וחייך בחושבו על הידיד.

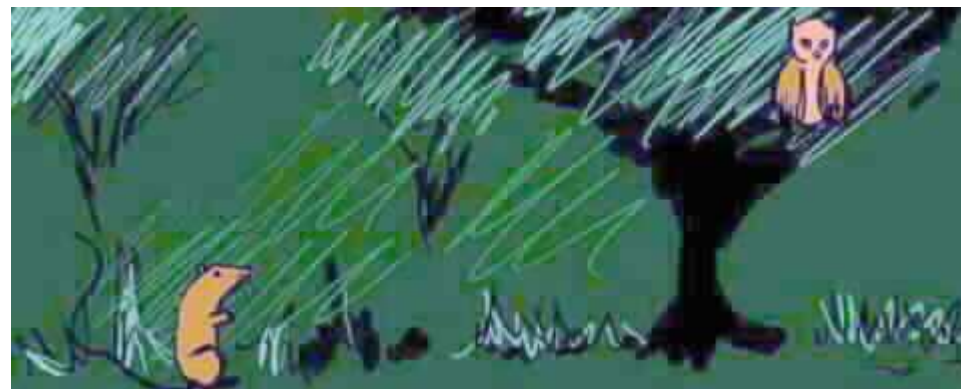
השמש שקעה. איש הירח נשאר כל הלילה
בודד, רעב וקר היה לו.

הוא נחת ביער בהרים. כשהביט מעלה הוא
ראה את השביט מתרחק.

הוא לא ידע שכל חיות היער ראו אותו כשהוא מגיע על שביט נוחת על כדור הארץ.
"על שביט!" ציץ עכבר. "לא יתכן! אני לא מאמין" אמר הינשוף.

הוא התעורר באמצע הלילה, ונדמה היה לו שהוא שומע רעשים. "מי שם?" קרא. אך איש לא ענה.

כשהדוב ראה את האיש מתעורר, התחיל להתקרב אליו. האיש נבהל ורצה לברוח. "חכה" אמר הדוב "לא באנו הנה בשביל לאכול אותך."

בבוקר איש הירח התעורר. הוא הביט סביב וראה את כל החיות שהתאספו סביבו. היו שם דוב, ינשוף, שני עכברים קטנים, שועל וגם ארנב קטן ובודד.

"אז תנוח" אמר לו השועל "נמצא לך אוכל
כלשהו." וכל החיות התפזרו, מלבד הארנב.

"אתה נראה רעב" אמר הארנב "ראיתי אותך
אתמול. לא אכלת כלום."
"כן, כן" אמר איש הירח "ברצון הייתי אוכל
דבר מה."

"אני מקווה שימצאו דבר מה" חשב איש הירח. בטנו התחילה לרטון.

"אמצא לך משהו טעים!" אמר הארנב, כשהוא מקפץ בכוון היער.

כשבשמיים הופיעו כוכבים, האיש הכין
מדורה. הוא קיווה שהחיות יחזרו מהר. הבטן
הייתה כבר עייפה מדי כדי לרטון.

"השמש עלתה בשמיים ואחר כך שקעה שוב.
האיש היה עדיין לבד. הוא המתין לסימני
תנועה כלשהם, אך הכל היה שקט.

הדוב הגיע עם מחצית מכוורת. "הנה קצת דבש" אמר. הינשוף התעופף מעליהם וזרק תפוח.

לאט, לאט הופיעו החיות זו אחרי זו מצל היער. כל אחת הביאה אוכל. השועל הביא קצת שורשים עבים. "זה הטוב ביותר שיכולתי למצוא" אמר

אך איש לא חשב על כך יותר, כי קול אכילה
נשמע ביער.
"אתם נהדרים" קרא איש הירח "תודה! תודה
רבה!"

בריצה באו העכברים עם קצת גרעינים.
"איפה הארנב?" צייצו "איפה הוא?"

"אחליט מחר" אמר לעצמו כשנרדם.

אחרי שאכל הוא נזכר שהגיע לכדור הארץ כדי למצוא ידיד. הוא הביט סביב על כל הפנים הידידותיים האלה, אך היה שבע ומאושר מדי כדי להחליט.

"ניסיתי" אמר הארנב "ניסיתי."

לאט, לאט עזבו גם החיות כדי ללכת לישון.
שקט השתרר סביב.
כשאיש הירח ישן ליד המדורה הבוערת,
הופיעה פתאום דמות קטנה ועצובה מהיער

הוא הביט על הכפות שלו שרוטות ומלוכלכות
מרוב חיפושים, אך עדיין ריקות.
הוא הביט על האש.
"לפחות אוכל לתת לו דבר מה" חשב.

הוא נכנס מהצל לאור שהפיצה המדורה וראה
את איש הירח ישן. "נראה שהוא מאושר
ושבע" נאנח "כנראה החיות האחרות הביאו
לו מזון."

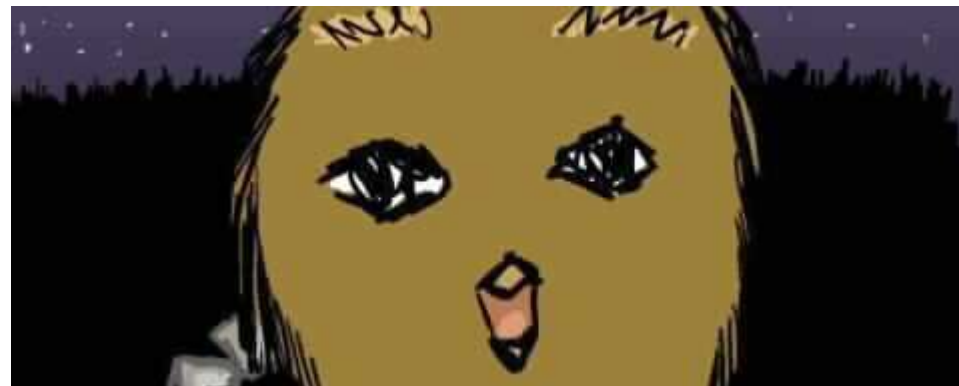
איש הירח התעורר מהקריאה וקפץ אף הוא
למדורה. הארנב, האיש והאש התגלגלו ביחד
בין אפר ולהבות.

הוא התקרב לאש. "אני מצטער" קרא כשהוא
קופץ לאש "אך לפחות מחר בבוקר תוכל
לאכול צלי של ארנב"

הארנב הוריד את ראשו. הוא הביט על עצמו,
אך לא נראה עליו כל פגע. איש הירח נראה
קצת חרוך. הינשוף התחיל לדאוג לו.

הרעש העיר את הינשוף שבא לחקור "הו,
הו " קרא "מה הרעש? מש קורה כאן?"

"את מה מצאת?" שאל הארנב, כשהוא מביט על הכוויות של האיש. "מצאת אותך!" האיש צחק בכל פה וצחוקו העיר את היער כולו.

אך האיש קפץ פתאום: "הא" קרא "הא, הא, הא, הא! מצאתי! מצאתי את הידיד שלי!"

חיות היער הביטו בדממה, כשהן משפשפות
את עיניהן הרדומות.
מלמעלה נשמע מרחוק רעש פתאומי.
"זה כוכב שביט!" קרא העכבר.

"באתי לכדור הארץ כדי למצוא ידיד" אמר
"אך בזמן שכל החיות הביאו לי אוכל.. אתה..
אתה נידבת את גופך, את החיים שלך! אתה
באמת ידיד נפלא!"

לזמן מה אחרי שהארנב נעלם לתוך הלילה
החיות הביטו בשמיים. "הו-הו. ראיתם? אתם
רואים?" אמר הינשוף "משהו כזה."
"מה זה, מה זה?" צייצו העכברים. "תסתכלו
היטב" אמר הינשוף.
"אוי, הרי פני הירח השתנו.. זה נראה.. כמו..
כמו ארנב."

"האם תבוא איתי?" שאל איש הירח
כשמושיט את ידו לארנב.
"כן! כן! אבוא" קרא הארנב ונתן קפיצה
גדולה. רגליו לא נגעו יותר בקרקע.